

Opgaveark: Brev til Roa

1. Læs brevet fra Roa og tænk over to ting, som du vil have med i dit svar-brev til hende.
2. Skriv et svar-brev til Roa.

Husk, at breve har et fast layout. Det betyder, at de er bygget op på en bestemt måde. Se Roas brev som eksempel.

Sådan skriver du et personligt/uformelt brev

- Har dato og evt. sted i øverste højre hjørne fx Viborg, den 1/1-19
- Starter med en hilsen til modtageren (den der får brevet) fx "Kære mormor" eller "Hej far", hvorefter man skifter linje.
- Derpå følger en lille indledning fx "Tak for dit brev" eller "Jeg håber, du har det godt." Husk, at personlige breve altid skrives fra et "jeg" til et "du" (eller fra et "vi" til et "I", hvis der er flere afsendere og modtagere.) Man skifter ofte linje efter indledningen.
- Så skriver man hoved-indholdet, - altså det man gerne vil fortælle. Fx om hvad der er sket, eller hvad man tænker om et emne, som man er optaget af. Eksempel: "Der er lige startet en ny dreng i vores klasse, og han virker rigtig cool..." Denne del af brevet skal fylde mest. Skift linje, når denne del er færdig.
- I slutningen af brevet skriver man en afslutning. Fx "Jeg håber, vi ses snart"
- Og til sidst en hilsen fra afsenderen (brevskriveren) fx "Kærlig hilsen Anders"

December 2018

Hej

Jeg er 14 år gammel. Jeg hedder Roa. Jeg er flygtet fra Syrien og her til Danmark i 2016. Nu vil jeg fortælle lidt om, hvad jeg har oplevet.

I Syrien var min far i fængsel, fordi han var imod Assad. Han flygtede og var hjemme i to dage, men så flygtede han til Tyrkiet og videre derfra.

Da vi landede i lufthavnen, mødte vi min far. Vi havde ikke set ham i 4 år. Min storesøster så ham først. Vi begyndte at græde, og så krammede vi ham.

Det så helt underligt ud, da vi kom ud på gaden. Bygningerne, vejene, menneskene. Alt var anderledes. Alle folk smilede til os, og det var tydeligt, at det var et fredeligt land. Det var rart at se på.

Når jeg sammenligner med Syrien, var det helt anderledes. Det eneste, der var bedre ved Syrien var, at min familie var der.

Jeg var først ked af, at vi skulle rejse fra Syrien, fordi jeg ville blive hos min familie. På samme tid var jeg glad for at se min far igen.

Da jeg kom til Danmark, lagde jeg mærke til, at nogen af de andre (børn) gik mere op i mærker end i personlighed. Det synes jeg var mærkeligt. Men jeg har mange venner. Fordi jeg er sød mod dem, er de også søde mod mig.

Jeg vil gerne være professionel fodboldspiller eller politibetjent, når jeg bliver voksen. For at vise andre at politiet ikke er farligt. I Syrien så vi, hvordan politiet kom og tog min far. Sådan er det ikke her.

Hvad kan du godt lide ved Danmark? Tænk over det og prøv at forestille dig, at du var nødt til at flygte. Hvordan ville du have det?

Kærlig hilsen Roa